

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištvo, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Opozicija na Hrvatskem in Slovenci.

Zadnji broj glasila hrvatske narodne opozicije „Primorac“ je nam prinesel izjavo, katera se nam važna zdi in ne bode ostala brez vpliva, da utegne biti povod k ustvarjanju nove stranke, fuzije takozvanih Starčevićevcev in Mikančeve narodne opozicije v jedno državno pravno stranko, državno pravno opozicijo. To kar na ravnost nasvetuje zastopnik zagrebške okolice na hrvatskem saboru Fran Folnegović, in Primorac v kratkem članku brez pomisleka to misel sprejema, da si Folnegović isto tako odkrito pove, da je on po svojem prepričanju skozi in skozi ud „politične sekte“ Starčevićvske. Folnegović je, kar je nam znano mlad talentiran mož, neodvisen, čistega imena in način njegovega pisanja kaže, da je stvari, katero zastopa prepričan, torej utegne postati glava novej stranki. Vendar o tem, kako se bode cela stvar razmotala hočemo ob svojem času poročati, denes le nekoliko besedij o tem kar poslanec Folnegović o Slovencih govori v omenjeni izjavi. On pravi opravičevavši Starčevića:*)

„Nič me v javnem življenji bolj ne razžalostuje, kakor kadar čitam naše vredne Slovence, kako se ti včasih ljudski vržejo blatom na to „noro Starčevićjanstvo.“ Kolikor se vstrajno, kolikor naporno oni boré za se, a s tem nekoliko (!) tudi za nas proti tujinstvu, a ipak udarjajo po onih možeh, kateri jim nikdar nič niso skrivili, razem da jim svoje s historijo in razumom opravičeno preverjenje izražajo: Vi ste bili Hrvati, to ste i sada. Vi in mi moremo trajno vzdržati narodnost, a doseči svobodo samo, ako bomo

*) V originalu besedij ne smemo citirati dokler nij naša pravda z drž. pravdnikom končana. Ur.

jedno. Ako ste mogli v narod presaditi ime, koje nije ni sto let staro, zakaj se branite imena, katero vam odpira častno prošlost, je porok bolje bodočnosti in v sedanjosti vam potrostručuje moč.“ — Tako govori Folnegović na adresu Slovencev in to sigurno od naše strani odgovora zasluži, da si ne moremo nič novega odgovarjati.

Kajti „Slovenski Narod“ je v dveh člankih že pred petimi leti odgovoril hrvatskim Starčevićcem: Nam Slovencem ja za stvar, mi hočemo Slovani ostati; razuma imamo že toliko, da sploh uvidimo, da smo premajhen narod za večjo bodočnost, da se torej moramo na druge Jugoslovane in v prvi na Hrvate nasloniti; in ker nam je za stvar, nam ne bode toliko na imenu, kadar do zjedinenja pride, za katero bi morali Hrvati več delati in več brigati se, nego se je dosedaj zgodilo. Nas noben Starčevićec ne bode v ono smešno srditost pripravil, v katero pade on, kadar hoče pravoslaven Jugoslovan Srb imenovan biti, a ne Hrvat. Sicer nij istina, da je ime slovensko pri nas le sto let staro, posebno štajerski in koroški Slovenci niso nikdar družega imena poznali (na Kranjskem je bilo pač iz naroda nekoliko izginilo) — vendar bi bila pri nas sedaj, ko se z nemškimi šolami, z nemškimi uradi, z nemškimi navadami in globocimi nemškimi cilji boriti imamo, agitacija za priznanje hrvatskega imena preteška.

Mala beseda je v tej izjavi, na katerej se izpodtikamo, namreč, da se mi borimo za se, in nekoliko tudi — „ponekle“ i za Hrvate! Ne samo „ponekle“, nego, kolikor mi mehko naturo hrvatskega naroda nasproti nemščini poznamo, je germanska poplav čez Hrvatsko gotova, kadar bi pal naš narod, ki

je — čitajte, koliko germaniziranja je Slovenec že 1000 let pretrpel! — gotovo tvrdi, nego hrvatsko-srbski, onda pride vrsta na Hrvate, kateri imajo kljubu narodnim šolam in narodnim uradom že pol germaniziran Varaždin, Sisek, Zagreb itd. Potem vas hrvatsko ime ne reši, če si ga se zlatom napišete.

Da se od naše strani nij lepo govorilo o Starčevićevcih, to je istina. Ali o ljudeh, ki so bili Rauchu sluge, ki so za magjarske denarje lajali v svojej „Hrvatska“, v katerej smo čitali psovko: „prokleti Kranjac“, na one, ki so jedini še slovensko zastavo pokonci držali; o ljudeh, ki bratom Srbom nasproti tako stališče zavzemajo, da se je takoj, kadar bi Jugoslovani do svobode prišli, bati bratomornega boja do noža mej Srbom in Hrvatom za — ime! — da, o tacih programih i ljudeh, neštevši „Zvekan“, nijsmo mogli pri nas simpatično govoriti. Gospod Folnegović pa sme uverjen biti, da če se bode program nove „državno pravne opozicije“ onih starčevićskih peg očistil, našel bode tudi pri Slovencih drugo sodbo.

Kranjsko narodno šolstvo.

(Dopis iz učit. krogov.)

(Koniec.)

III.

Najbolj pak ovira razcvet narodnega šolstva razpor, koji se je vsejal mej kranjsko učiteljstvo.

Nastopil je čas, ko kranjski učitelj ne sme očito priznati, da je Slovenec. Na krmilu so ljudje, kojim je slovenski jezik „hundesprache“, in koji se sramujejo, da jih je slovenska majká rodila. Kar je slovenskega, to se zatira, — saj so slovenski učni pripomočki splošno nedovoljeni, ter se pehajo iz

Listek.

Jurij Fleišman,

slovenski skladatelj.

(Spisal Vojteh Valenta.)

Jurij Fleišman zasluži, da se mu ohrani spominek za njegovo delovanje na slovenskem glasbenem polji. V ta namen sem sestavil v sledečih vrsticah kratek životopis, da se vsaj nekoliko v njem ohrani, kar bi znalo služiti prihodnjim preiskovalcem in kritikom zgodovine slovenske narodne glasbe in naših skladateljev.

To delo mi nij bilo težko, ker prvič sem bil s Fleišmanom osobno seznanjen in drugič mi je vdova pokojnega prijazno izročila vse za ta spis potrebne dokumente.

Da še le denes ta životopis priobčujem, krivo je to, ker sem pričakoval, da se bo za to nalogo kak boljši naših pisateljev našel.

Jurij Fleišman se je rodil 18. aprila leta

1819 v Beričevem pri Dolu blizu Ljubljane. Njegovi starši Franc in Tereza Fleišman bili so ubogi, kajti oče je bil kovač in imel je le malo zemljišča in kajžico za posestvo. Oče Fleišman je Jurija silil, da bi se izučil za kovača, kar pa sinu nij dopadalo, ker gnalo ga je vedno v Ljubljano, da bi se kaj boljšega naučil. — Ko je bil 12 let star, pobegnil je od doma, ter šel v Ljubljano k bratu Andreju Fleišmanu, kateri je bil vrtnar v botaničnemu vrtu; od tega je dobil prve nauke o glasbi, in ko je bil 14 let star, orgljal je uže pri študentovskih mašah. Ko je normalno dopolnil, šel je v učiteljsko pripravnico, iz katere je izstopil s spričevalom izvrstne sposobnosti za učitelja. Takoj potem je dobil učiteljsko službo na Vrhniki, kjer je tri leta normalne predmete in muziko učil, pozneje pa resigniral na to službo in se v Ljubljano vrnil, da bi se samo z muziko pečal. Res se mu je posrečilo, da so ga v nekaterih odličnih rodovinah v Ljubljani najemali kot učitelja muzike. Ker mu pa ta posel nij dovolj dohodkov prinašal, jel je tudi v drugih predmetih podučevati, posebno priljubljen je bil kot učitelj kaligrafije*), tako, da je n. pr. pri trgovinskeji učilnici g. Mahrovej 13 let, pri privatnih zavodih gospe Klun-ove, Mosove in gospoda Waldherr-ja tudi več let učil. Kot pevec je sodeloval v mnogih cerkvah, pri filharmoničnemu društvu, dve leti je tudi v št. peterskeji cerkvi pri vojaškeji maši orgljal in vojake v petji vadil. Tudi na realki je nekaj časa učence v petji podučeval in pri šolskeji maši orgljal. Kakor Fleišman sam v jedenemu svojih pismih pravi, učil se je generalbas, kompozicijo in instrumentacijo pri necem kapelniku ljubljanskega gledališča, imena nij omenil. Dolgo se gotovo nij vsega tega učil, ker v njegovih kompozicijah pogrešamo ravno pravilno umetno skladbo in čuti se pri vsakeji njegoveji pesni, da je bil bolj naturalist.

*) Pri Blazniku je dal tiskati J. Fleišman en zvezek svojih „pisalnih izgledov“.

národne učilne, — in uriya se na slovenske učilne nemščina. Marsikoj učitelj dal se je preslepiti, in ker je uvidel, da „pri Slovencih zdaj nič ni“, ubežal je v drugi nam sovražni tabor. To so slovenski Efižalti, in taki polni nemško-pruskega duha, slovensko deco v šoli odgojevaajo! Bodočnost učila nas bode, da prav oni, ki najbolj na slovenske učitelje kričé, na one, koji se ne sramujejo svojega roda, da prav ti nimajo nikakih zaslug na šolskem polji. Marveč bili so ti ona mōra, koja se je vlegla na Kranjsko šolstvo, in tako ovirala šolski napredek. A vodo v morje nositi reklo bi se, ko bi v tej stvari še kaj pisali. Pogledimo si raje duhovščino, kako se ta vede pod novim, šoli prijaznim škofom.

Prejšnji škof ostal bode kranjskemu učiteljstvu v vednem, a ne prijaznem, spominu; kajti storil nij ničesa za národno šolstvo in pospeševal nij nikdar šolski poduk. A kakor gospod, — tako hlapec. Duhovščina obsodila je novočrno šolo za brezversko, in po tej obsodbi se tudi vela. Nobeden učitelj še nij zabil nereda, kojega je napravljala duhovščina sè svojim krščanskim podukom v šoli! Gospod kaplan pričel je s tem za mlado srce najvažnejšim podukom, — če se mu je ljubilo, — 4—5 mesecev pozneje, nego postava velevala. Ko je pak pričel nastala je v šoli taka sodruga, da bi moral učitelj obupati. Naklatilo se je bilno namreč v šolo takrat mnogo one dece, ki návadno šole nijso obiskavali. Ti delali so nered v šoli, šolska orodja onesnažili ter sploh mlajše otroke pokvarjali sè svojim slabim vedenjem. Šola bila je duhovščini sredstvo, da se je lahko učitelju nasprotavalo. Če je učitelj resno opomnil duhovna, naj ob urah, ko uči veronauk, skrbi sam za red, — bil je ogenj v strehi. Če mu je učitelj ponižno dejal: „gospod, te ure so Vam odmenjene za veronauk,“ zadril se je nad njim: „veronauk bodem podučeval ob onih urah, koje meni bolj dopadajo.“ Vse to so učitelji trpeli iz golega miroljubja, akopram jih je organ kranjske duhovščine pri vsakej priliki, če mu je bilo le možno, napadal. Zgodilo se je, da, ko učitelj tolicege nereda nij hotel dalje terpeti v šoli, zaklene šolsko sobo, in jo tudi neče odpreti učitelju veronauka. Duhoven pritoži se pri ok. šol. svétu. Na pitanje okrajnega šolskega svéta, kako da je stvar, osvetil je dotični učitelj dobro, kako se veronauk zlorabi v šoli in kaki nered podpira učitelj veronauka.

A sovraštvo do nove šole kazala je duhovščina še drugače. Návada je, da se začetek šole naznani v cerkvi iz lece. Temu se duhovščina nij mogla naravnost upirati. A temu naznanilu pridjala se je návadno kaka ironična opazka, iz koje je misel: „saj je jednako, če pošljete deco vašo v šolo ali ne,“ hudobno škrlela.

Dobili smo novega škofa. Iz njegovega pastirskega lista razvidelo se je, da je vnet prijatelj nove šole. Možato besedo povedal je duhovščini, koja vedno pravi: „vera je v nevarnosti“, ter jej daje mnogo zlatih svetov. A kaj pravi duhovščina na to? Vedno še ne more zabiti, da je izgubila krmilo národnih šol; vedno še porablja svoj vpliv proti ljudskim učilnam in misli na propad národne šole. Besede novega škofa bile so sè zasmehom sprejete. Dokaz temu, da nij nijeden klerikalnih časopisov omenil zanimivega pisma našega škofa. Na pitanje: „kako je to, da vsi slovenski klerikalni listi ignorirajo pastirski list? odgovoril je nek dušni pastir: „za to, ker nam ne dopada“. — Takovega mnenja so torej vsi. Ne bodo še boja sè šolo prenehali, kajti zopet so národnej šoli rokovico v obraz vrgli. Oznaovalci miru in sprave nečejo miru! Z jedno besedo, ostalo je vse pri starem. Veronauk se prav tako neredno predava v šoli, kakor prej. Učitelju kljubuje se vedno še v in zunaj šole, in nadeja, koja je vzbudilo pastirsko pismo, da bode národna šola odslej bolj cvela, šla je po vodi. Bodočnost učila nas bode, kako se bode vedel novi škof proti nepokornej duhovščini.

IV.

Takovo šoli pogubno vedenje pak podpira tudi naše domače šolsko časopisje na pr. „Uč. Tov.“ Ta zove se organ kranjskih učiteljev in pravi, da zastopa njegove interese! Bogme to morala bi biti njegova naloga. A kdor čita ta list, pritrdil mi bode, da vse drugo bolj zastopa nego učiteljstvo. Vedno še nekako sumljivo koketira sè prošlo mežnarijo. Da! svetuje učiteljstvu celo naravnost, naj duhovščino uboga in sluša njene nasvete. Kako naivno! Znano je, da mej duhovščino je malo šoli prijaznih mož. Njihove nasvete slušati, reklo bi se: proč z vsemi novimi šolskimi postavami, mi se podvržemo mežnarstvu. To še vsaj ne bode zgodilo. A vsak napredni učitelj mora se čuditi takovemu vedenju listu ki zahvaljuje obstanek svoj učiteljstvu. (Mislim da bolj duhovščini, za to takovo sukanje. Pis.)

Prav je imel oni učitelj, ko je dejal: da „Uč. Tov.“ je bolj klerikalen, kakor vsi drugi ljubljanski časopisi. Prav bi storili učitelji na Kranjskem, da si ustanovijo svoj časopis, uredovan v naprednem duhu, koji bi vsem potrebam ustrezal. To je istina. (Mi nijsmo tega mnenja. Čemu slovenske moči drobiti! Kranjski učitelji naj rajši podpirajo organ štajersko-slovenskih učiteljev: „Slovenski učitelj. Ur.)

V širokih potezah zaznamoval sem ovire, koje ne dopuščajo veselega napredka národne šole. A mislim, da tudi to bode se izboljšalo po neumornem trudu kranjskega učiteljstva. Ponosno ozrli se bodemo potem na dovršeno delo in zadovoljni spominjali se bodemo, da nas nijso nikake zapreke strašile. „Viribus unitis“ bode naj tudi naše geslo.

Jugoslovansko bojišče.

Črnogorski knez je bil sklical vojni zbor, v katerem je bilo skleneno, da knez s celo črnogorsko vojsko maršira v hercegovinsko planjavo, ako bodo Turki res večje vojno krdelo postavili na črnogorsko mejo, kakor obetajo.

Iz Dubrovnika se 12. t. m. „Agr. Ztg.“ brzojavlja: Muktar-paša bode v kratkem vse strateško važne kraje na Črnogorskej meji zasel. — Novi general-governér Ali-paša zaukazal je deželo prepotovati, ter s tem udeležnikov si pridobiti za zborovanje v Mostaru, katero bode začetkom meseca februarja. Pri temu zboru je dopuščeno vsacemu svoje želje in prošnje staviti, katere bode on potem poslal v Carigrad.

Iz Broda se 13. t. m. „Obzoru“ brzojavlja: Turci ujetega brodskega ribarja s strdom trpinčijo in z vsemi načini mučijo, da bi priznal, da je vstaš.

Od bosenske meje se dunajskej „D. Ztg.“ poroča, da je zbranih uže 2000 vstašev, kateri nameravajo v kratkem na Turke udariti. V glavnem kvartirji v Jamnici, kjer je poveljnik Hubmajer, dohaja vedno več prostovoljcev.

Iz Carigrada se iz turškega vira poroča, da je turška vojska srečno prišla v Trebinje. To nij nič posebnega, ker uže več mesecev nij Trebinje oblegovano od vstašev, kateri nimajo kanonov.

(Dalje v prilogi.)

Leta 1848., ko se je nekoliko vreme za slovenski národ izjasnilo, stopil je Jurij Fleišman v kolo onih mož, ki so delovali za národno stvar. V „slovenski grlici“, ki je začela izhajati omenjeno leto, priobčil je svoje prve kompozicije, pozneje je celo sam prevzel uredništvo te zbirke slovanskih napevov. — Izdal je tri zvezke svojih kompozicij z naslovom: „Mične slovenske zdravijce“, en zvezek „Šolskih pesnij“ in 3 zvezke zbirke „Beseda“. — Njegove pesni: „Pod oknom“ (Luna sije), „Mornar“ (Nezvesta bodi zdrava), „Vojaska“ (Kaj bliska se v jasnem), „Triglav“ (V gorénjsko oziram se), to so kompozicije, ki se še vedno rade pojó in slišijo pri slovenskih veselicah, posebno lepa pa je misel v skladbi „Luna sije“, to je pesen, ki ima sicer nekoliko laški značaj, a vendar čast dela Jurju Fleišmanu, kajti celi slovenski národ jo pozna, vsak jo rad sliši, vsacega gine, kdor jo čuje, postala je priljubljena národna pesen. Kakor

je slavni pesnik France Preširen besede ženijalno zložil, ravno tako je Fleišman k tej poeziji krasno melodijo ustvaril in sicer tako besedam priležno, da se vidi, da je Prešir-nove občutke, katere je v tej pesni izrazil, popolnoma razumel. Uže z jedino to pesnijo si je J. Fleišman ohranil večni spominek pri Slovencih. Druge bolj znane pesni so tudi: „Kranjski fantje“, „Železna cesta“, „Vodniku“, „Bleški zvonovi“, „Vse drobno“, tudi v teh razvija dobre misli, samo sklad je jako primitiven in okoren, tako, da se diletantizem v vsacem taktu razvidi.

Leta 1861., ko se je vsled spremembe absolutistične vlade v konstitucionalno, slovenski národ zopet oživljati začel, izvolili smo si ljubljanski slovenski pevci Fleišmana za svojega učitelja, hodili smo po dvakrat na teden zvečer v njegovo stanovanje, katero je bilo takrat na velikem trgu v hiši šte. 237, ter se tam vadili národnih moških zborov. Bilo

nas je v začetku pač pičlo število, komaj 16, ali od vaje do vaje raslo je naše pevsko kolo in ko se je pozneje ustanovila „národna čitalnica“, prihitel jej je naš do tija še tajni pevski zbor na pomoč in sicer uže v tako mnogem številu, kakoršnega dandenes čitalnični zbor ne premore.

Fleišman od pevcev kakor tudi od čitalničnega odbora naprošen, da bi pevovodja čitalničnega moškega zbora bil, nij hotel tega posla prevzeti in sicer iz gole ponižnosti ne, kajti izgovarjal se je, da nij zmožen za to.

Leta 1863. se je Fleišman oženil, vzel je v zakon gospico Ivanko Levakovo, katara mu je do zadnjega izdihljeja v dolgeje hudej boleznijubeznjivo stregla in neutrudljivo za-nj skrbela.

Celo vlada je priznala Fleišmanovo delovanje in c. k. državno ministerstvo mu je z ukazom od 18. januarja leta 1866. štey. 12841/C. U. podelilo enoletno penzijo 400 gold.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. januarja.

V *gospodske* zbornici se je 14. januarja začelo posvetovanje o klosterskeji postavi. Zoper so govorili kardinal Schwarzenberg, Helfferstorfer in Thun; za postavbo pa Lichtenfels, Stremajer in Hasner. Predlog, naj se prestopi na dnevni red, je bil zavržen.

Državni zbor je 13. t. m. dovolil, da se sme sodnijsko postopati proti poslancema knezu Lobkovicu in Klinkošu.

V *ogerskem* državnem zboru je govoril Sennyey proti postavi vladnej, s katero se hoče reformirati dozdanja uprava. On hoče, da na čelu jurisdikcije naj bi stal eden od vlade imenovani mož, ki bi vse svoje oblasti vodil in bi kontroliral tudi upravo. Za varstvo proti samovolji uradnikov bi bila posebna sodišča za administrativno justicijo. Bachov sistem je bil, pravi, sovražen in sovraštva vreden, ker je bil protinárodn in protustaven. Ali uprava njegova je bila dobra.

Vnanje države.

O Andrassyjeveji *orientalne* noti se še zdaj ne vé, kakova je. „P. L.“ poroča, da je Turčija od kraja protestirala, da bi se velevalsti mešale v njene zadeve, da pa se je potem udala, in bode sprejela nasvete, katere jej bodo predložile Avstrija, Rusija, Nemčija, Anglija, Francoska in Italijanska.

Srbska skupščina je imela burno sejo pri posvetovanji o državnih stroških. Zbrislalo se je 504.435 grošev, namenjenih za penzije i. t. d.

Predsednik *francoske* republike, Mac Mahon, je izdal na francoski národ proklamacijo, v kateri pravi: Vi hočete red in mir. Senatorji in poslanci s predsednikom republike ju bodo morali varovati. Mi bomo skupaj in iskreno izvrševali ustavne zakone. Ustanove ustave se ne smejo prej premeniti, predno se niso postavnim načinom vršile. Ali da se tako vršé, kakor hoče sreča Francoske, neizbežna je potreba, konservativna in v istino liberalna politika, katero sem jaz zmirom branil. Jaz apeliram na slogo vseh mož, katerim je več za obrano državne nega reda, poštovanje zakona in ljubezen do domovine, nego pa za spomine, težne in obveze strank. Jaz jih pozivljem, da se vsi zberó okolo vlade. Ne le oni, ki zdaj sigurnost podirajo, se morajo razorožiti, nego i razhrabriti oni, ki širijo protidruštvene nauke in prevratne programe in prete bodočnosti. Jaz nijsem iskal vlasti, ali jo bodem vršil in se za to nadejam pomoči od boga in podpore od národa.

Ta proklamacija je bila z zadovoljstvom

in sicer za njegove zasluge, katere je imel za národno glasbo. *)

Flejšman je bil tudi pesnik, nahajamo namreč v njegovih kompozicijah nekatere, katerim je sam besede zložil.

V navadnem življenji je bil Flejšman vedno bolj resen, za národno reč jako vnet in značajan mož, za kar je marsikaj trpeti moral. Kot pevec bil je izvrsten basist, toda malokedaj sem ga slišal prepevati, le kadar je bil posebno dobre volje.

Po 14 mesečni teškej bolezni izdihnil je vrli Flejšman svojo dušo dne 25. maja 1874. l. zjutraj ob 1/2 6. uri. Pri pogrebu pogrešali smo marsikoga národne stranke, celo slovenski pevci so se le v malem številu sešli, da so zapeli národnemu skladatelju zadnjo pesen. „Glasbena matica“ podarila je ranjcemu v slovo krasen venec z národnimi trakovi, kar je Flejšman tudi zaslužil. Angel mirú naj ga čuva!

*) V dotičnem dekretu je izrekoma navedeno: „Das h. k. k. Staatsministerium hat Ihnen in Anerkennung Ihrer speciellen Verdienste um die Musik Ihrer Nation“ i. t. d.

sprejeta; celó republikanci hvalijo njen konstitucionalni duh. Ali vidi se vendar v njej namalan strah pred komunó in republiko.

Iz *Pariza* se javlja, da je ministerska kriza odpravljena. Dufaure in Say bosta svoji mesti mej volitvijo obdržala. Levica se je odločila za to, prihodnjo sejo permenenčne komisije pričakovati in ministerstvo interpelirati o naredbah Buffetovih gledé tiskovne postavbe, katero ta minister jako reakcionarno tolmači.

Na pruskem *Nemškem* nadaljujejo kazensko-politično postopanje proti škofom. Berlinsko kraljevo sodišče za cerkvene stvari je 12. t. m. sklenilo, iz službe deti in v preiskavo vzeti kölnskega škofa.

Dopisi.

Iz *Kamnika* 12. jan. [Izv. dop.]

Pretečeni četrtek po polu dne je bil redni občni zbor naše národne čitalnice v društveni dvorani. Udeležilo se je 24 društvenikov. G. podpredsednik začne zborovanje s kratkim ogovorom poudarjaje, da je čitalnica zopet srečno prebila jedno leto, ter kljub neumornemu nasprotovanju in hujskanju od nasprotne strani, posebno od nevednežev, trdno še stoji, za kar gre hvala vsem gg. soodbornikom, posebno pa še delujočim društvenikom, ki toliko časa žrtvujejo, da se morejo napravljati besede in predstavljati igre na odru. — Natančneje nam je poročal tajnik o delovanji društva sploh in odbora posebej, kateri zadnji je imel pretečeno društveno leto 16 sej, pri kojih so se razpravljale društvene razmere. Besed je bilo 12, mej temi 10 z dramatičnimi predstavami. Društvenikov šteje čitalnica koncem leta 72.

Tudi nam je povedal tajnik, da se je v teku leta g. prvosednik odpovedal tej časti, baje zaradi premnožega družega posla, in da je podpredsednik po odborovem sklepu vodil društvo do občnega zbora, kakor se baš vidi ne preslabo, tako da smemo deveto leto obstanka čitalnice začeti z veselo zavestjo, da smo ne le ohranili si národno društvo, temveč tudi utrdili si je bolj nego pred leto dnij. Omenil je dalje, da si je čitalnica naročila sliko „Jugoslavija“, ter se zahvaljeval darovateljem, ki so pripomogli z doneski. Slednjič omenja tudi, da se je čitalnica spominjala sobratov na jugu, ter v korist pribeglim napravila dobrotno besedo.

Poročilo blagajnikovo je bilo kratko; dohodki društva znašajo 609 gld. 56 kr., razhodki pa 608 gld. 38 kr., torej še mali ostanek v blagajnici, zraven se je pa pomnožil inventar čitalničen, in so poleg tega tudi časopisi deloma četrt- in polu- deloma tudi celoletno naprej naročeni in letni doneski mnogim društvom tudi plačani.

Izid volitev v odbor je sledeči: g. A. Janežič, za prvosednika, g. J. Orel, za blagajnika, tajnik je g. učitelj Jarnej Čenčič. Drugi odborniki so: gg. Gr. Slabajna, Fr. Prohinar, A. Medved, Fr. Hajek, Ivan Stelé in A. Rudolf.

Odbor je volil tudi dramatični odsek, ki ima nalogo skrbeti za dramatične predstave. Ako se ozremo še enkrat nazaj na pretečeno leto, smemo konstatirati, da je še vedno lepo število domoljubnih in požrtvovalnih mož, kateri nesebično žrtvujejo čas in rekel bi tudi blago, za prospeh národnega društva, da se čedalje bolj izpoznavajo trdni národnjaki, ki se ne ustrašijo dela in vsake male zapreke od onih, katere vsaka neljuba sapica ustraši, da se poskrijejo in odtegnejo delu.

Iz *Gradca*, 12. januarja. [Izv. dop.]

Dozdaj še prav za prav slovenski dijak sploh nemamo svojega društva, akoravno društva dijakov družih národnostij uže mesece sem delujejo. Pravila so sicer od namestnije potrjena, tudi novi odbor smo uže pred davnej si izbrali — s kako težavo, o tem raji molčim. — Črna tablica je sicer parkrat v novem letu s pomazanim lističem figurirala mej drugimi, a to nas vendar ne more za društvo odškodovati. Ne bi tedaj škodilo, ako bi odbor nekoliko hitreje deloval in gledal, da društvo ne zamrje, predno je v resnici živelo.

Tukajšnje čitalno društvo je izdalo pred nekoliko dnevi svoje osmo poročilo o delovanji v preteklem letu. Ono ima precej veliko knjižnico, veliko število časnikov v raznih jezicah za beletristiko, znanost, umetnost, politiko itd. Vsak dijak lahko najde primeren častnik ali knjigo, v katerem koli jeziku želi. Priporočati se more to društvo dijakom tem bolj, ker je mesečno plačilo prav majheno, ker se v vseh sobah ne kadi in ker je odprto od osmih zjutraj do devetih na večer. Kdor je prijatelj kave, temu se lahko ročno postreže, ker je ravno spodaj kavarna.

Preteklo nedeljo je bila prva maškerada v tem letu v redutnej dvorani. Obnesla se je baje prav slabo — prišlo je, kakor sem slišal, osem celih „maškorov“. O der grosse Krach!

Domače stvari.

— (Včerajšnji „Slovenski Narod“) je bil zopet konfisciran.

— („Slovenska knjižnica.“) Včera je izšel prvi zvezek naše zbirke. Obsega Jurčičev roman „Doktor Zober.“ Tukajšnji naročniki morejo dobiti svoje eksemplare uže denes do pólu dne ali jutri v „národnej tiskarni.“ Cena prvemu zvezku je 60 kr.

— (Slovensko gledališče.) Denes se bode predstavljala znana Nestroy-eva burka s petjem v 4 dejanjih, „Denes bomo tiči.“ Glavne naloge so v rokah 3 komikov, mej njimi nastopi prvokrat v letošnji sezoni gosp. Šušteršič in sodeluje gosp. Kajzel.

— (Proračun „Slovenske Matice“) se glasi za letos 1. januarja 1876 do konca decembra 1876. Stroški: Tajniku nagrado 250 gld., za upravne stroške 370 gld., blagajniku 60 gld., knjižničarju 50 gld., vezanje društvenih knjig 400 gld., vezanje knjig „Matice“ knjižnice 100 gld.; skupaj 1230 gld. V primeri z dohodkom, ki znaša 5229 gl. 85 kr., ostaja za izdavanje knjig, to je za tisk in nagrade pisateljem, 3999 gld. 85 kr., ali tudi ta znesek se ne sme porabiti in se mora nazaj dati glavnici, ker se je dozda za knjige preveč izdalo, to je, od glavnice vzelo 9997 gl. 33 kr.

— (Mizéra naših nemškutarjev), kateri tako radi na visocega konja zlezejo, kadar gre, zabavljati na nas Slovence, kaže se v sledečej lamentaciji „Laib. Ztg.“ o nemškem gledališču: „Der „nervus rerum“ bleibt eben auch hier, wie in allen Unternehmungen, das leidige Geld, und wo daher letzteres ausbleibt oder nur tropfenweise träufelt, wie dies leider in den letzten Tagen einigemal der Fall war, da bleiben alle einseitigen Bemühungen, mögen sie von einem noch so guten Willen getragen und beseelt werden, vergeblich und müssen ob Mangels des befruchtenden Agens in der Sandwüste des gähnenden Deficits verrinnen.“

— (Za nemško gledališče) dotični teater-komite hoče prositi ljubljanski mestni zbor za denarno podporo. Mi slovenski davkoplačevalci, ki nas je večina v Ljubljani, protestujemo, da bi mestni očetje z našim denarjem nemško gledališče podpirali, če slovenskega ne podpirajo.

— (Odlikovanje.) Bivši deželni in državni poslanec, občinski župan in okrajni zastopnik, gospod Alojzij Lenček velikoposestnik na Blanici pri Sevnici je za svoje mnogoletno zaslužno in blažno delovanje dobil od Nj. Veličanstva vsled sklepa 1. januarja 1876 zlati križ za zasluge. Razun drugih mnogih dobrotnih del in dvajsetletnega županovanja je tudi pred lanskim na svoje stroške sezidati dal novo šolsko poslopje na Blanici, v katerem se uže drugo leto mnogobrojni otroci obširne Blanske občine podučujejo. Isti mož je tudi uže pred 10 leti mnogo pripomogel, da se je v hribih Blanske občine pri sv. Antonu javna šola odprla, tako da ima Rajhenberška fara zdaj uže tri učilnice za tako potrebni poduk in obrazilni razvoj svojih otrok. Slava Nj. Veličanstvu in gospod Lenček: živel mnogaja leta!

— (Ali so učitelji narodni?) Piše se nam: Na neko trirazredno narodno šolo IV. plačilnega razreda v tukajšni okolici, dohaja učiteljem kot naročnikom sledeče slovensko berilo: 'Trije iztisi „Slov. Učitelja“; trije iztisi „Zvona“; trije iztisi „Slov. Matice“; trije iztisi „družbe sv. Mohora“; trije iztisi „Slov. knjižnice“; jeden iztis „Zore“; jeden iztis „Slov. Naroda“ in (audiatur et altera pars) jeden iztis „Grazer-Tagespost“. Prihaja tudi „Gospodarski list“ v slovenskem in nemškem natisu. — Učitelji slovenski, pesnajte in — prekosite jih!

— (Iz Trnovega) na Notranjskem se nam piše: Pri današnji volitvi bil je izbran nemškutar „kuršmit a. d.“ Matija Valenčič za župana, ki je pa sicer vsaj nekoliko zmožen. Oni, ki se je vsiliti hotel, nijednega glasu nij dobil.

— (Podpise za Brandstetterja), da bi ga sodnija izpustila, pobira nekdo. Tudi nek župnik je podpisal. Res čudne reči se uže godé pri nas! Nemčur, ponarejalec menjic za 123.000 gld. — in slovenskega katoliškega župnika podpis! — pravi „Slov. Gospodar.“

— (Iz Gorice.) Program predpušnih veselic, katere napravi slovenska čitalnica v Gorici. 8. januarja plesna veselica, 17. jan. plesne vaje, 12. jan. plesna veselica, 1. feb. veliki ples, 12. feb. plesna veselica, 20. feb. plesne vaje, 26. feb. plesna veselica. V Gorici dné 10. januarja 1876. Odbor.

— (Iz Teharjev) se piše „Sl. Gosp.“: V soboto 8. pros. je bil v Teharjih žalosten pogreb. Pokopali so mladenčca, vojaka, komaj 24 let starega. Na sv. Janeza večer je pil z neko potepenko v oštariji slabega slovesa. Pridruži se jima njegov brat in še nekaj drugih potepuhov, ki so se za potepeno „lajno“ pipali. Pri vinu nastane prepir in pretep, kakor je pri takih okoliščinah navada. Na potu proti vlačuginemu domu ga nek hudobnež udari tako po glavi, da je čez 10 dni umrl. — Sum gre celó, da ga je lastni brat ubil. Uzrokov takim nesrečam je mnogo. Pred vsem je temu uzrok slaba izreja otrok, potem slabo pohujšljivo življenje staršev — grodbno ponočevanje — preslabo nadzorovanje policijskih osob — največ pa nesrečna postava, po katerej zamore vsak kočar krčmo

imeti; tam se zbirajo vlačuge in vlačugarji in brez straha pred policijo do ranega jutra razsajajo. — Sodnijska preiskava se je začela in več umora sumljivih je uže zaprtih.

— (Hrvatska vina) so bila, — tega še nij dolgo — v dobrem glasu na Slovenskem. Na tisoče veder izvozilo se je vsako leto hrvatskega vina v slovenske dežele. Par let pa uže skoro nobenega Slovenca nij več na Hrvatsko po vino, in vendar se na Hrvatskem ravno tako dobra, gotovo pa cenejša roba dobi, nego kjer si bodi drugod. Uzrok tega opešanja hrvatske vinske kupčije leži deloma v tem, da je mnogo slovenskih kupcev od judov opeharjenih bilo, ki so še pred nekoliko leti skoro vso vinsko kupčijo v svojih rokah imeli. Sedaj so se pa vinske kupčije tudi naši kršчени ljudje poprijeli, in upati je, da bodo Slovenci zopet na Hrvatsko po vino hodili, zlasti letos, ko je na Hrvatskem tako obilo in tako izvrstnega vina prirastlo. Opozorujemo na inserat gosp. F. A. Concilia, vinskega trgovca v Zagrebu, ki je na dunajske razstavi l. 1873 za svoj pridelek polhalno diplomu sprejel. On ima več tisoč veder lastnega pridelka, vse sama izvrstna, zdrava naravna roba.

— (Občni zbor zastavljen je Slomškovemu spominku) 11. jan. 1876 v Mariboru: dasiravno bilo je slabo vreme, se je vendar 11. jan. t. l. zbralo precejšnje število častilcev nepozabljivega nam slovenskega domoljuba in izglednega škofa in kneza lavantinskega Antona Martina Slomškega, da v občnem zborovanji sklenejo, kde in kako spomenik se mu postavi za nabrane denarje. Prostori mariborske čitalnice bili so primerno in okusno ozaljšani s podobo Slomškovo in slovenskimi bojami. Predsednik zboru je bil mladi g. dr. Kačič, ki je zbrane gospode prijazno pozdravil in omenil, kako si čitalnica v čast šteje, blagemu rajnemu svojo hvaležnost za požrtvovalno podporo pri utemeljitvi čitalnice s tem skazati, da pripomaga in sodeluje pri stavljenji njegovega spomenika. Navzoč je bil ves ožji odbor. G. dr. Srnc kot denarničar, dr. Gregorec kot tajnik, g. kanonik Glaser in g. profesor Davorin Valenčak kot odbornika. — Iz tajnikovega splošnega poročila o delovanji ožjega odbora povzememo sledeče črtice. Tri leta po smrti Slomškovi je mariborska čitalnica prevzela blago skrb rajnemu gospodu postaviti spominek, vreden Slomškega kot škofa, slovenskega pisatelja in požrtvovalnega domoljuba. Tudi uže rajni g. dr. Prelog je kot predsednik čitalnice mariborske prvo sejo odbora za stavljenje Slomškovega spomenika pričel 12. nov. 1865. On je tudi prevzel denarničarstvo. Odborniki so bili: g. dr. Vogrin, zastopnik dekanov, dr. Ulaga, zastopnik lav. konzistorija, dr. Srnc in Jož. Jedlička, zastopnika čitalnice. Ti odborniki so dali vsemu podvzetju potrebno ustavo, vsled katere se je imel ob svojem času sklicati občni zbor, kateri jedini o celistvari končno določuje. Pri drugi seji t. j. 20. nov. 1865. se je hvaležno sprejel izvrstni poziv do Slomškovih častilcev, spisani od g. Kozarja. Poziv se je dal tiskati in po Slovenskem razposlati. Leta 1866. bila je samo ena seja, kakor tudi l. 1867. Pri poslednji seji, namreč 26. jan. 1867. se je preklicalo in ovrгло to, kar je prvi odbor v prvi seji l. 1865 sklenil, namreč, da bi Slomškov spominek imel biti postavljen na javnem prostoru. Za javnost sta glasovala g. Šuman in g. Jedlička, proti pa

dr. Vogrin, dr. Ulaga in stolni župnik g. Matjašič. Potem je predlagal g. dr. Ulaga prostor pred cerkvijo sv. Alojzija. Predlog je bil sprejet, ker so za-nj glasovali dr. Vogrin, dr. Ulaga in Šuman, proti pa g. Matjašič; gosp. Jedlička nij hotel glasovati. Sklenilo se je potem, gospoda Stichel-na in Teichmeistera naprositi, da prostor razmerita in odboru načrt spomenika predložita. Ali se je to zgodilo, ali ne, iz zapisovkij nij razvidno. Takisto velja o nasvetu, poslanem od g. Davorina Terstenjak. Zapisniki o kakšnosti tega nasveta ničesar ne zapopadajo.

V letih 1868, 1870, 1871 in 1873 nij bilo nobene seje. Leta 1869 se je 1600 gld. izposodilo g. Šinko-tu po 6%. Leta 1874 so v odbor stopili g. kanonik Glaser in leta 1875 g. dr. Gregorec in g. prof. Valenčak pod predsedništvom g. Janko Pajka. G. dr. Srnc se je kot denarničar potrdil in sedaj se je začelo neumorno delati za zvršenje Slomškovega spomenika. Leta 1874 v seji 4. nov. se je stolna cerkva odbrala in v njej presbiterij, kot prostor za glavni Slomškov spomenik. Ob enem se je sklenilo omisliti ploščo za Slomškov grob, za rojstno hišo in sliko za krstni kamen v Ponkvi in naposled izdati Slomškovo pismo zapuščino v ta namen obrniti 1000 gld. Ove sklepe je razun poslednjega odbor l. 1875 v 4. sejah toliko zvršil, da je zamogel na 11. jan. 1876 sklicati občni zbor. Iz poročila denarničarja dr. Srnc denes samo toliko omenimo, da je vseh denarjev, za Slomškov spomenik nabranih 5682 gld. 3 kr. potem 3 cesarski zlati in zlat 5 frankov. Sklepi od občnega zbora sprejeti se glasijo: 1. Občni zbor odobri izdelano ploščo za Slomškov grob, izdelano ploščo za rojstno njegovo hišo in odborov nasvet glede spomenika pri krstnem kamnu v Ponkvi, 2. občni zbor potrdi od odbora v stolni cerkvi za glavni spomenik odbrani in od knezoškofijstva dovoljeni prostor, odobri g. Hartinov načrt in njegovo izdelovanje po g. Schulz-u iz Viničkega kamna za 1200 gold., sprejme ponudbo g. Zajca gledé 5½ črevljev visoke podobe iz kararskega marmorja za 2000 gld. plače, vendar s tem dostavkom, da mu odbor izdelovanje podobe izroči še le potem, ko je g. umetnik natančnejšo sličnost v obrazu podobe s Slomškovim portretom dosegnil. Občni zbor sprejme predlog g. kanonika Modrinjaka, da se g. Schulz-u naloži, spomeniku primerno pridjati znamenje škofovske časti: kapo in palico. Občni zbor sprejme predlog g. dr. Srnc gledé napisov, ki imajo biti latinski, slovenski in nemški, in sicer kratki, pomenljivi, vsak v drugem oziru, številke se imajo izpustiti. 3. Gledé izdavanja Slomškovih spisov se je sprejel predlog g. dr. Srnc; ožji odbor se pooblasti za izdavanje Slomškovih spisov za sedaj porabiti 300 gld., zlasti za izdavanje pesnij, nabranih po g. Lendovšku, odboru se naloži, da se z dotičnimi osobami pogovori in porazumi. Gledé porabe končno ostalih denarjev odloči občni zbor, ki se ima sklicati pri razkritji glavnega spomenika Slomškovega.

Razne vesti.

* (Visoka starost.) Hrvatica Magda Gjurić v krapinskih toplicah je te dni umrla, 109 let stara.

* (Volkov) je letos okolo Siska sila veliko. Pretečeno nedeljo jih je prišlo 11 skupaj v neko vas, vzelo jedno kravo in jednega prasca. Drug dan jim je nek kmet komaj ušel.

F. Auchmann'ova

c. k. privilegirana fabrika za figovo in surogatno kavo,

fabrika za šampanjevec in vinska kupčija

V MARIBORU.

Svarilo slovenskim gospodinjam!

Nij dvomiti, da je marsikatera slovenskih gospodinj uže slišala o tako zvanej **Frank-kavi** (kofetu), ki se nam za drage denarje iz tujega uvaža. Morebiti si ga marsikatera uže kupuje. Gotovo pa jej nij znana prava vrednost one kave. Meni in pa nekaterim zdravnikom je se posrečilo pri omenjeni kavi zaslediti nedostojno sleparstvo. Frank-kava druga nij kakor neka zmes z britkim koreninjem **encijanovim** in tedaj ravno zavolj prevelikega dodatka encijanovih korenin toliko dražilno deluje na človeški trebuh in drobovino in je tedaj ne samo brezkoristna za zdravje, marveč škodljiva. Na dalje nema Frank-kava nobenih redivnih močij v sebi in tedaj zasluži, da jo popolnoma zavrzemo.

Namesto ove slabe kave priporočujem svoje **surogatne kave**, zlasti pa **figove kave**. Te so narejene iz fig in so jako primerne kot dodatek k pravej kavi, da se pri denarjih varčuje. Moje razne sorte figove kave so pridelane iz najboljših fig, kakoršne so Sultan-fige, in na svitek nabrane fige; figova kava nema nič encijana v sebi, nič grenkega, diši izvrstno lepo in fino, se sladko kuša, pospešuje prebavljanje in daje sploh človeku zdravo in močno hrano.

Figova kava je uže sama ob sebi sladka; zato se pri njej potroši manjše cukra in prihrani znatno na denarjih. Vrh tega vpliva figova kava lahko razkrojilno, hladilno, in tanjša ali redči sok človeškega telesa, kar delovanje srca in drugih krvnih, potem prebavalnih itd. organov vedno pri pravem redu in pravilnosti ohranjuje. Na mrzlici bolni, potem na živcih bolehi ali nervozni ljudje njo slobodno pijejo, kar pri drugih kavah nij pripuščeno, zlasti ne pri grenkobnih surogatnih kavah, ki se iz tujega k nam uvažajo. Navadnej kavi, mešanaj z mlekom, dodana figova kava onej množi redivno moč in tekne zlasti otrokom, ki so v rasti zaostali.

Nasvetujem gospodinjam rabiti figovo kavo tudi namesto drugih navadnih zajutrkovalnih jedil na primer: emokov, žganjcev itd. Z mojo figovo kavo bodo veliko ceneje izhajale, ljudje pa jim bodo mnogo živahnješi odhajali na delo in kar je še posebne vrednosti: žaja jih ne bode nadlegovala. Žganjce, rozolije in drugih pijac jim ne bode treba kupovati, kar je gledé pametnega obnašanja pri delaveih jako imenitno.

Spodej pridejani cenik ponuja mnogo vrst moje surogatne kave, posebno pa priporočujem pri jako nizko nastavljeni ceni svoje razne sorte **figove kave** vsem p. n. povžitnikom in trgovcem.

Opozorujem zajedno častito občinstvo na moja prava, naturna vina in izvrstne šampanjevece.

Cenik.

Cena je nastarljena v acst. velj.; iz Maribora; za 100 ali 50 kilo po številu paketov vsake vrste, brez odgovornosti za spremembo cene ali škodo prejemnikov.

Termin, rok 3 mesece ali 3% sconto „plačljiv v Mariboru“. Zneski niz 30 gld. se jemljejo s poštnim povzetjem.

Razne sorte.		Zavitek v kilo	fl.	kr.	Figova kava v pakelnih.		Zavitek v kilo	fl.	kr.
Arabska kava, najfiniša v dvojnem zavitku, v rumenem in belem papirju s črnim tiskom	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	12	—	—	Figova kava, zelo fina Insprukska, v črnem papirju	$\frac{1}{10}$	17	—	—
dto. v nagrančenem papirju s črnim tiskom	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	12	—	—	dto. zelo fina Insprukska, v blede-rujavem papirju	$\frac{1}{10}$	22	—	—
Cikorijska kava, zelo fina, v zelenem papirju z žoltimi obrazci v okroglih zavitkih	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	11	—	—	dto. zelo fina, v pisanim papirju z belimi obrazci Nr. 1	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	16	—	—
dto. v ploščatih zavitkih	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	11	—	—	dto. zelo fina, v pisanim papirju z belimi obrazci Nr. 2	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	14	—	—
dto. po načinu Nadler & Kolb, jako fina, v sivem papirju, v okroglih zavitkih, sladka	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	13	—	—	dto. zelo fina, v pisanim papirju z belimi obrazci Nr. 3	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	13	—	—
dto. grenka	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	15	—	—	dto. zelo fina, v pisanim papirju z belimi obrazci, dalmatinska v rudečem papirju	$\frac{1}{12}$	14	—	—
dto. najfinejša francoska, v žoltem papirju, s črnim tiskom, v okroglih zavitkih	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	12	—	—	dto. uso Triest, v sivem papirju z belimi obrazci	$\frac{1}{8}$	14	—	—
Cikorijska moka, suha v zabojih	—	11	—	—	dto. zelo fina, uso Innsbruck	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$	25	—	—
dto. mastna	—	11	—	—	dto. posebno fina, z modrim ovitkom in rudečim tiskom	$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	24—32	—	—
Cikorijska kava uso Lahr, v pisanim papirju	$\frac{1}{10}$	12	—	—	dto. posebno fina, v modrem papirju z rumenim napisom	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$	21—33	—	—
Debelo mleto kava, jako fina, v vijoličastem svetlem papirju z rumenimi obrazci, v ploščatih ovitkih	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	15	—	—	Najčistejša figova kava, v finem belem papirju z zlatim tiskom	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	32	—	—
Zrnčasta kava, izvrstno fina, v rudečem svetlem papirju, okroglih zavitkih, z zelenim napisom in štajerskim grbom	$\frac{1}{5}$ $\frac{1}{10}$	12	—	—	dto. posebno fina, jako lepa v rujavem papirju z rudečim ovitkom, z zlatim tiskom	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	32	—	—
Kava za gospe, v pisanim papirju z rudečimi obrazci, v trivoglatih zavitkih	$\frac{1}{16}$	13 $\frac{1}{2}$ 15	50	—	Za pravičnost teh dveh sort sem porok s 100 gld.				
Tri kronska kava, izvrstno lepa, v modrih zavitkih z zlatim tiskom	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	20	—	—	Sultan figova kava, imenitno fina, v ličnem zavitku	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$	19—33	—	—
Želodna kava, v modrem papirju z rudečimi obrazci	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	10	50	—	Izleček figove kave, imenitno fin, v roza papirju, z vožincem obvezan zavitek	$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	27	—	—
Ječmenska kava, zrnasta, v pisanim papirju z belimi obrazci	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	17	—	—	Indijska figova kava, v ličnem zavitku	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	25—31	—	—
dto. zmlata, v pisanim papirju z belimi obrazci	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	14	—	—	Prava turška kava s c. kr. privilegijo in varovalno marko, izvrstno fina v prelepem zavitku	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	24—28	—	—
Mokajska kava, izvrstno fina uso Schönwald, v temno-vijoličastem papirju z belimi obrazci v ploščatih podolgastih zavitkih	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	12	—	—	Figova kava, mehko obvita.				
Mandeljnova kava, jako fina Magdeburška, v rumenem papirju, z rudečimi obrazci	$\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	10	50	—	Figova kava, posebno fina, Sultan, v zabojih ali sodih	—	19—33	—	—
dto. v zelenem papirju z modrimi obrazci	$\frac{1}{10}$	10	50	—	dto. posebno fina, indijska, v zabojih	—	25—33	—	—
Siciljanska kava uso Schönwald, v temno-vijolič. papirju z rumenimi obrazci	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	12	—	—	dto. jako fina, mastna ali suha, Nr. 1	—	17	—	—
Švicarska kava, izvrstno fina, z vanilijo pomešana, v modrem papirju z rudečimi obrazci, z mojo firmo in rodbinskim grbom	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	12	—	—	Nr. 2	—	16	—	—
dto. uso Gemperle, z vanilijo, v modr. papirju z rudečimi obrazci	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	12	—	—	Nr. 3	—	15	—	—
dto. z rudečimi obrazci in pečatom	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	—	—	—	Slovanska kava v ploščatih zavitkih, belo, modro in rudeče				
dto. v modr. papirju z belimi obrazci Nr. 2	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	11	50	—	Kava iz planinskih korenin v ličnih zavitkih	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	12	50	—
Švicarska moka, jako fina v zabojih	—	12	—	—	Dvostručna kava, posebno fina, v ličnem zavitku z zlatom in jasnomodrim tiskom Nr. 1	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{2}$	16	—	—
Sladko-korenska kava, izvrstno fina, v žoltih ali modrih zavitkih z belimi obrazci po načinu Tschinkelovih sinov	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$	10	50	—	dto. posebno fina, v ličnem zavitku z zlatom in jasnomodrim tiskom Nr. 2	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{2}$	15	50	—
Tirolska kava, zelo fina, v pisanim papirju	$\frac{1}{10}$	12	—	—	dto. posebno fina, v ličnem zavitku brez zlata Nr. 3	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$	14	—	—
Dunajska varčna kava, v rumenem papirju s črnim tiskom	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	13	50	—	Zdravilna kava v ličnem zavitku z zlatom	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	16	50	—
Varčna kava, zelo fina, v modrem papirju z rudečim oroslonom, v okroglih zavitkih	$\frac{1}{8}$ $\frac{1}{10}$	13	—	—	dto. brez zlata	$\frac{1}{8}$	14	50	—
dto. po načinu Voelkerja, jako fina, v rudečem svetlem papirju, v okroglih zavitkih	$\frac{1}{10}$	13	50	—	Kava iz sladnega izlečka (Malz Extract) zelo fina, ličen zavitek	$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$	21	—	—

Naročnike uljudno poprosim, da blagovolijo sorte, koje želijo, zlasti pri figovi kavi, ali hočejo mastne ali suhe, natančno naznaniti, da jim zamorem tudi naj-natančn iše ustrezati.

Pri vsaki steklenici priloženo je: nakazanje o rabi in zdravniški atesti.

Mizar za parkete,

(kateri je pri strojih uže uvajen ima prednost) se sprejme pri

Josip Stoelcker-ju,
Heilenstein pri Celji.

(13—1)

Št. 27.

Razglas.

Visoka c. k. deželna vlada je z dopisom od 28. decembra 1875 št. 10164 25. januarja 1876 kot tisti dan določila, ko se bodo domači žebci iz političnih okrajev, mesto Ljubljana in okolice ljubljanske ki se hočejo za pleme rabiti, pregledovali.

To se lastnikom žebcev iz omenjenih političnih okrajev naznani z pristavkom, da se pregled določeni dan ob 10. uri dopoldne v tukajšnji živinozdravilnici na polanskem predmestju prične.

(5—3)

Mestni magistrat v Ljubljani,

4. januarja 1875.

„Goto“ je sloveča, nepremočljiva priprava za mazanje usnja Amerikanca Mr. VII. Swiftona.

„Goto“ je lepodišeče, naredi vsako obuvalec nepremočljivo, katero se s tem namaže. obvaruje obuvalec pred vsako mokroto ter ostanejo noge vedno suhe.

„Goto“ ubrani tedaj marsikatero bolezen, katere začetek so gotovo mokre noge. naredi vsako usnje, kakor tudi konjsko opravo trdno, mehko in elastično in zapreči vsako vnanjo mokroto.

„Goto“ je posebno koristno za gospode vojake, lovec, graščake in gozdne uradnike itd. kupi in poskusi sploh vsak, kdor hoče dobro hoditi in o mokrem vremenu ohraniti hoče zdravje.

„Goto“ razpošilja na vse kraje proti poštnem povzetku na debelo in na drobno glavne zastopnika Woschnagg-ova zaloga v Ljubljani, kólodvorska ulica št. 107.

„Goto“ dobiva se v Ljubljani še pravo pri vseh slovečejših črevljarjih v glavnej tabak trafiki in v več družih na plakatih zaznamovanih prodajalnicah. velja navadna škatljica . . . 40 kr.

„Goto“ velika . . . 75 „

(420—4) Prodajalec dobodo rabat.

Za dame!

Podpisani usoja si naznanjati, da ima bogato izbiro frizerskih rečij, kakor: kite iz pravih las (60—100 centimetrov dolge) po 3 do 8 gld., chignon vsake oblike in bire po 6—12 gld.; dalje ima vedno pripravljene tudi crepevaljčke po 50 kr. komad.

Za večjo priročnost čestitih gospij ima tudi veliko za'ogo specialitetnih las in zamenja stare izdelke z novimi.

Za mnogobrojno obiskovanje se priporoča (9—1)

L. Businaro,

frizér,

v zvezdnej aleji vis-à-vis kazine.

Naročila sprejema radovoljno ter jih v 24 urah natančno in najcenejše izvešči.

Za dame!

Dunajska največa

27 kr.

Zaloga

solidne in znane zanesljive firme

Bernhard Pollak-a
na Dunaji,

Kärntnerstrasse 14,

(vis-à-vis Weihburggasse).

prodaja jedina z vestno garancijo najboljši kakovosti in pravosti blaga vedno

Najnovejše
za vsako salsono,

ovčje-volnate oblačilne snove.

Ravno tako tudi vse si misleče vrste, platenega, modernega, kurentnega in pletenega blaga, svilnate in žametaste trake, ravno tako tudi guipir-čipke vsake baže, po'eg še tisoč drugih stvari.

Izgledki i zaznamek
blaga

zastonj in franko.

Naročila, tudi najmanjša brzo po poštnem povzetku. (325—27)

Nepristujoče jemlje se nazaj brez zadržka.

Ljubljansko staviteljsko društvo.

Ravnateljstvo usoja se naznanjati začetje delovanja novo ustanovljenega in pri deželnej sodnji protokoliranega **Ljubljanskega staviteljskega društva**, ter se za vsa v to stroko spadajoča podvzeta in dela najtopleje priporoča.

Prevzema novozidanje hiš, hotelov, fabriška poslopja, javne lokalitete itd. — Prevzema vsake vrste izdelovanja in sicer ceste, mosta pri železničnih cestah, visoke in stavbe na vodi na račun države, občin in družih javnih društev ali pa zasebnikov, in sploh vsa staviteljska podvzeta v vsakej velikosti, samo, ali pak v družbi z družim podvzetnikom. — Društveno ravnateljstvo usoja se tudi še poudarjati, da so k društvu pristopili kot pravi soudje najbolj renomirani, stavbeni obrt v vseh strokah zastopani artisti (rokodelci) in stavbenega materiala pošiljalci.

Društvo ima veliko zalogo stavbenega materiala vsake vrste in dobiva se pod najugodnejšimi pogoji.

Društvo je posebno v stanu, vsa v stavbeno stroko spadajoče dela vsake vrste in v vsakej velikosti v najkrajšji dobi lepo in solidno staviti, da bodemo v vsakem obziru p. n. stavboželjno občinstvo, s tako poštenimi cenami, katere noben nam konkurenco delajoči zavod staviti ne more, zadovoljili popolnem.

Društvena pisarna je v **zvezdnej aleji št. 30** (poleg kavarne Ronner); tamo morejo se tudi naročevati vsake vrste ključarska, mizarska, zidarska, tesarska, kleparska, steklarska in kamnosekska dela.

V Ljubljani, 23. decembra 1875.

(461—3)

Ravnateljstvo ljubljanskega staviteljskega društva.

Kažipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je oznanilo uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižani cenil storiti, katera se izve pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Hugo Turk,

trgovec na starem trgu št. 154, priporoča svojo veliko zalogo kramarskega blaga, posebno vsake bire platna, kotenine in izvrstnega suknja vse po nizkej fabriške ceni. Tudi ima bogato zalogo dunajskih vencev in pušeljcev vsake bire. Ravno tako priporoča izvrstne špulce svile in cvirna črne in bele za šivalne stroje po nizkej ceni. Posebno se priporoča vnanjim kramarjem. (6)

Marija Drenik,

kupčija poleg nunske cerkve št. 32.

Zaloga najnovejših pričetih in izdelanih stikarij; volnate preje za stikanje, pletenje; priprave za stikanje se svilu, šeniljo, zlatom in jagodi; vse priprave za šivanje, pletenje, stikanje; galanterijskega blaga, bizoterije, igrač, umetno rezanih lesenih izdelkov. Po nizkej ceni. (6)

Tomaž Volta,

na frančiškanskem trgu, priporoča svojo zalogo vsake bire usnja po nizkej ceni. (4)

Cerkveno orodje vsake bire,

muštrance, gotične in vsacega d. uzeza zloga, kakor tudi kelhe, svečnike in svetilnice izdeluje in popravlja, posrebruje in pozlatuje v ognju po najnižji ceni in se priporoča č. g. duhovnikom

V. Zadnikar,

na št. Peterskem p edmestji št. 143. (6)

Jan. Nep. Horak,

rokovičar, odlikovan s srebrno industrijno svetinjo priporoča svojo za ogo (v judovski ulici št. 224) vsake bire glase rokovic in rokovic za prati, vezila za počene, usnjate spodnje hače, zavrtnike elastične obramnike, podveznike itd. kakor tudi drugo v to stroko spadajoče blago. (7)

■ Važno za 1876 leto. ■

Ker se s početkom novega leta prične nova mera, priporoča podpisani vse kositarke nove mere, posebno se pa priporoča čestitim gospodom duhovnikom po d želi za vsa dela tega obrta, za pokrivanje stolpov in cerkvenih streh naj si bude z bakrom, s kositarjem ali cinkom itd.

(5)

Srečko Noli,
šolski trg št. 295.

Gostilničar Jurij Dolenc,

na Poljanah št. 24 „pri mesarskem dvorišču“ toči izvrstna hrvatska in dolenjska vina po nizkej ceni, tudi kupuje in prodaja poljske pridelke vsake bire. Pri njem je vedno velika zaloga. (7)

Najboljša dolenjska in bizeljska

stara in nova vina na debelo in drobno prodaja na starem trgu št. 152 Josip Ribič prav po nizkej ceni. Vnanje naročila točno in vestno oskrbuje. (7)

Gostilna in pekarija

Antona Avbelna v st. Peterskem predmestji tik gostilne „pri caru“ priporoča se p. n. občinstvu zaradi izvrstnega vina in tudi jedil in posebno pa potnikom za prenočišče zlasti Gorenjcem ki se z Rudolfovo železnico pripeljejo, tudi je sploh pri njem sve prav po nizkej ceni. (8)

Voščene sveče,

najcenejše, najlepše in najboljše za cerkve, pogrebe, trgovino in domačo rabo, potem med in vosek, kupuje in prodaja **Oroslav Dolence** v gledališke ulici št. 40—41. (11)

Zalogo mnogovrstne mašne obleke

v Ljubljani poleg Frančiškanskega mosta št. 45. priporočam z izdelki iz jako slovečih fabrik ki so bili pri dosedanjih razstavah čisto pohvaljeni ter prodajam vse po nizkej fabriške ceni. Prevzamem tudi voženje (strikarijo), montiranje cerkvenih zastav (Olahinov) itd. ter vse izvršujem vrlo pazljivo. (8)

Ana Hofbauer.

Josip Kantz,

v hiši banke „Slovenije“, (4)

priporoča vsake vrste žganja, likere, rozolije po najnižjih cenah. Vnanja naročila izvršuje točno in vestno.

Avguštin Götzl,

podebar in pozlatovalec, poštne ulice hiš. št. 57, (poslopje slovenske čitalnice) v Ljubljani, ne zamenjati z Leopold Götzl, v istih ulicah v Kozlerjevi hiši! priporočam: slavnemu občinstvu, vlasti preč duhovščini in farnim predstojništvom sledeče izdelke: Oltarje, križara pota, lece (prižnice), svečnike (lustre), prapore (bandere), neba (baldahine) po naročilu v vseh velikostih in po najnižji ceni. V zalogi ima zmirom podobe in kipe za oltarje, krstne omare, svečnike in križe za stene, podobe svetnikov in iz narave vsake velikosti in cene na platnu, kositarji in papirji, zrcala itd. posebno dober kup so oljate slike. Sploh vse, kar spada k cerkvenemu kinu, — vse to naglo in po najnižji ceni. Sprejema vsa naročila iz dežele, ter jih natanko in brzo izvrši. (4)

Pri Mihael Pakiču,

trgovcu v Ljubljani (štacuna za vodo, magacin v gledališki ulici) je zaloga vsake vrste lesenega hišnega in kuhinjskega orodja slavnatih izdelkov, žime za blazine, dratenih mrež, žimatih sitov, pletenih korb itd. vse po nizki ceni in izvrstno blago d. mačega izdelovanja. (8)

Pri R. Miklaucu,

trgovcu manufakturnega in kramarskega blaga v špitalske ulici v Ljubljani, dobi se vsake vrste kramarsko blago poleg pa tudi še vsake vrste suknene blaga za hlače in suknje bele kotenine vsake vrste lep porhant in izvrstni tibet itd. in sploh dobro blago in po nizki ceni. (8)

V pekariji Josip Čada,

na starem trgu št. 33 dobi se vsak dan 3 krat fino pečeni kruh vsake bira žemje kifeljci štruce itd. tudi se prodaja izvrstni in okusni kruh vsake bira na vago in sicer po nizki ceni nadalje sprejema kruh za peči, in prodaja izvrstni žrvenjak. (7)

Lovrenc Zdešar,

na celovske cesti št. 82, priporočam svojo zalogo vsakovrstnih likerov in žganja po nizki ceni. Vnanja naročila izvršuje točno in vestno. (4)

Obleko vsake bira

izdeluje najmodernejšo in najhitrejšo jedino le Fr. Železnikar, na stolnem trgu vis. a-vis stolne cerkve. Posebno izvrstno izdeluje surke in jednako narodno obleko. (11)

Mizarska dela.

Najboljša najlepša vsake bira in po nizki ceni dobivajo se jedino le pri Josipu Regaliju št. Peterško predmestje št. 99. Naročila se brzo izvrše. (11)

Knjigovez E. Hohn

na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani, prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake vrste dela. Posebno se priporočam č. gosp. duhovnikom. (11)

Ferdinand Rudl,

hiša banke „Slovenije“ v zvezdi, priporočam svojo veliko zalogo mnogovrstnih oljnatih podob (Oelfarbendruckbilder) in srcalov po najnižji ceni. (7)

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporočam svojo uže staro gostilno. Dalje naznanja, da ima tudi letos izvrstna vina in vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizki ceni. (11)

V krčmi „pri Mehikancu“

tik deželne gledališča v Kolmanovej hiši, točijo se izvrstna vina, dobijo se dobre klobase, pečenka in druga jedila po nizki ceni. (11)

„Konkordija“,

zavarovalno društvo proti ognju in na življenje se priporočam za zavarovanja po najnižjih cenah. Glavni zastop pri A. Andrejnu, rošne ulice, št. 55 v Ljubljani. (7)

Dober kup

kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25% pod fabriško ceno na debelo in drobno prodaja mnogovrstno kramarsko blago Janez Vitič v Ljubljani na glavnem trgu. (11)

V Josip Levcevej

speceriskej štacuni na št. Peterskem predmestju št. 18 tik mesarskega mosta dobi se najboljšo blago potem štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo poljske pridelke fižol, krompir, črešnje, repo, zelje, orehe itd. (10)

V kavarni Landrla,

na glavnem trgu št. 10 je najboljša kava najboljši liker, mnogo slovanskih in nemških časopisov potem tudi lep in dober biljard. Postrežba izvrstna. (11)

Najbolje brije, češe in striže

Josip Bukovnik,

na šentpet. predmestju h. št. 9, kateri izvrstni briver rad pride tudi na dom, ako kdo to želi (4)

Črevljar Jakob Škerbinec, v gledališki ulici št. 19 izdeluje vsake bira najboljših črevljev na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizki ceni. (11)

Fr. Sark, krojač

na dvornem trgu v Kastnerjevi hiši, izdeluje najlepše in najmodernejšo obleke vsake bira po nizki ceni, tudi ima zalogo mnogovrstnega blaga po iste ceni kot v štacunah. Naročila se brzo izvrše. (9)

Nove metrične mere in uteži.

Železni uteži po 1/2, 1, 2, 5, 10 in 20 kilo;
Uteži iz mesinka po 1 gram do 2 kilo posamezni;
" " " za navadne vage v politiranej posodi;
" " " za decimalne vage v politiranej posodi;
Mere za tekočine iz cinka ali pa belega kositarja po 1/32 do 2 litra;
Mere za suho blago iz belega kositarja po 1/32 do 2 litra;
Mere za suho blago iz trdega lesa po 1 do 20 litrov, 1/4, 1/2 in 1 hektoliter;
Vage, vsake vrste, po novem predpisu;
Decimalne vage, katere od 20 do 1000 kilo vzdignejo;
Palični metri za tkano blago iz lesa in iz železa.

Slovenske podučne knjižice

za novo mero in uteže.

Poleg tega priporočam mojo raznovrstno zalogo

železa, kramarskega in galanterijskega blaga po najnižji ceni

v obeh prodajalnicah } v mestu v špitalske ulici,
na dunajske cesti, tik bolnišnične cerkve.

(441—4)

Andrej Schreyer v Ljubljani.

Za predpust 1876!!

Salon obleka, jaketa, hlače in vestija	od gl. 25 do gl. 40
Salonjaket podložen s klothom	" " 14 " " 20
Salon suknja, dvevrstna, podložena s svilo ali klothom	" " 26 " " 35
Frak, podložen s svilo ali klothom	" " 18 " " 32
Doskinghlače	" " 8 " " 12
Vestije, bele in črne	" " 5 " " 6

najelegantneje facone in največje izbiri

priporočam

(11—1)

M. Neumann-ova
zaloga obleke za gospode

v Zagrebu,

v Ljubljani,

v Reki,

na Jelačićevem trgu.

v Lukman-ovej hiši.

na Korzi.

Vnanja naročila izvrše se točno proti poštne povzetku, nepristujoče izmenja se radovoljno.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Podtrebušne in kilove bolezni

zdravi popolnem neškodljiva mast za kilove ali pretrgane od Bogom. Sturzenegger-ja v Herisau (Švica). Mnoga ispričevala in zahvalna pisma se prilagajo navodu, kako se ima ona mast rabiti. Razpošilja se v piskerčih po 3 gld. 20 kr. a. v. po B. Sturzenegger-ju samemu, ali pa po Jos. Weis-u, lekarna pri Zamorci, Wien, Tuchlauben Nr. 27 in Sigmundu Mittlbachu, lekarju v Zagrebu. (359—6)

Nove metrične mere in uteži!!

Cimentirano, najlepše izdelano po nizki ceni.

Železni uteži po 1/2, 1, 2, 5, 10, 20 kilo.

Uteži z mesinka posamezni, od 1 grama do 5 kilo vsak.

Uteži z mesinka v garniturah brez posode.

Uteži z mesinka v posodi na 3 sorte.

Uteži z mesinka za decimalne vage.

Uteži z mesinka za centimentalne vage.

Mere za tekočine, trdne in debele, s cina.

Mere za tekočine, z belega kositarja.

Mere za tekočine, za pivo.

Mere za tekočine, za vino.

Mere za suho blago z belega kositarja.

Mere za suho blago z železnega kositarja.

Mere za suho blago po 5, 10, 20 litrov.

Mere za suho blago z lesa od 1 do 100 litrov.

Mere za štrihanje.

Mere za blago, ploščate ali četirivoglate, železne ali lesene.

Palični metri (prej pošet) s pušpana, ribje kosti, mesinka in slonove kosti.

Vage vsake vrste in vsake velikosti.

Stari uteži se pri kupu uračunijo.

Zaloga imenovanih mer, utežev in vag je v prodajalnici železnega blaga

Albina Sličer-ja,

v Ljubljani, na dunajske cesti št. 64. (457—5)

Hrvatska vina!

Naznanjam, da imam več tisoč veder vina lastnega pridelka na prodaj, starega in novega. Roba je dobra in zdrava, cena, kolikor mogoče nižja. Slovenci! če vam je mar zdrave in dobre kapljice, moja klet je zmirom odprta. Kdor bo enkrat pri meni kupil, bo gotovo tudi drugikat prišel.

F. in A. Concilia,

nasproti nadškofovemu dvoru v Zagrebu.

(8—1)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.